

ท้อไอเสียน

เทอร์โบ

ระยะ 5-6 เดือนที่ผ่านมา ได้มีโอกาสพัฒนาสมองทุกเดือน
เพราะมีโอกาสได้เข้าร่วมกับกิจกรรมของชมรมนักบริหารข้าราชการพลเรือน
พูดถึงชมรมนี้ สำหรับผู้อ่านที่อาจจะไม่รู้จัก ก็อยากประชาสัมพันธ์ให้
ครับ สิ่งที่ไม่ว่าใครก็ตามทำดี เราก็ต้องช่วยกันยกย่องและให้กำลังใจกันซะหน่อย
เพราะสังคมปัจจุบัน มีแต่เรื่องความขัดแย้ง และมักจะพุดกันแต่ในสิ่งที่ไม่ดี
พุดง่าย ๆ ก็คือ สิ่งไม่ดีมักเป็นที่ฮือฮาและเป็นข่าวใหญ่ แต่สิ่งดี ๆ มักไม่ค่อยมีใครพุดถึง
และไม่ค่อยเป็นข่าว

โดยเฉพาะข่าวความขัดแย้งนั้น มีมากและปรากฏให้เห็นที่เด่นชัดขึ้นในสังคมไทย
ปัจจุบัน

ครับ ขอกลับมาที่ชมรมนักบริหารข้าราชการพลเรือน หรือเรียกสั้น ๆ ว่า ชมร.
ชมร. เป็นชมรมที่นักบริหารระดับสูง นักปกครอง นักการทูต ผู้ตรวจราชการกระทรวง
หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่ดำรงตำแหน่งบริหารหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป
รวมตัวกันเพื่อที่จะได้พบปะ ปรึกษาหารือ ประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ
ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างกัน
และเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของนักบริหาร
รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อร่วมกันดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
นอกจากนั้น ยังส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมและผลงานด้านการบริหารและการบริการ ที่
เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
รวมทั้งเพื่อส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักบริหารด้วย

ในแต่ละปี ชมร. ได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย
โดยสมาชิกของ ชมร. จะพบปะกันอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อการประชุมใหญ่สามัญ
ประจำปี

* ลงในวารสารข้าราชการ ประจำเดือนกันยายน – ตุลาคม 2543

ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี นอกจากจะมีการเลือกคณะกรรมการบริหาร ชบร. กัน 2 ปี ต่อครั้งแล้ว ยังเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาพูดหรือจัดให้มีการอภิปรายทางวิชาการกันทุกปี และส่วนใหญ่ ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรี ได้ให้เกียรติรับเชิญมาพูดให้นักบริหารฟัง ปีนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ก็ได้ให้เกียรติมาพูดในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีในวันที่ 8 สิงหาคม 2543 ด้วย

แต่กิจกรรมที่ได้เกริ่นไว้แต่ต้นที่ทำให้พัฒนาสมองทุกเดือนนั้น เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ ชบร. เริ่มจัดขึ้นในปีนี้ และจัดเป็นประจำทุกเดือนตั้งแต่เดือนธันวาคม 2542 เป็นต้นมา

ชบร. เรียกโครงการนี้ว่าโครงการอาหารเสริมสมองนักบริหาร ใช้ภาษาอังกฤษว่า “Executive Lunch Talk”

พูดง่าย ๆ คือร่วมรับประทานอาหารกลางวันกันด้วย และที่ฟังสิ่งที่จะเสริมสมองไปด้วย โดยเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาพูดในเรื่องที่คณะกรรมการบริหาร ชบร. คิดแล้วว่าจะมีประโยชน์ต่อสมาชิกและข้าราชการในระดับหัวหน้างาน

ที่เขียนว่าข้าราชการระดับหัวหน้างาน เพราะ ชบร. เปิดโอกาสให้ข้าราชการไม่ได้เป็นสมาชิก แต่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป มีโอกาสเข้าฟังด้วย

ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นลูกน้องของคณะกรรมการบริหาร ชบร. หรือสมาชิก ชบร. นั่นแหละครับ

ก็ขอประชาสัมพันธ์อีกครั้งว่า ถ้าข้าราชการสนใจ อยากเข้ารับฟังก็ติดต่อขอทราบรายละเอียดจากเจ้าหน้าที่ของ ชบร. ได้โดยตรงที่สำนักงาน ก.พ. หมายเลขโทรศัพท์ 282-9779 และ 280-2256 นะครับ

เขาคิดค่าอาหารกลางวัน รวมของหวานและน้ำชากาแฟเพียงท่านละ 100 บาท เท่านั้น ที่ ชบร. จัดมาแล้ว มีเรื่องที่น่าสนใจทั้งสิ้น

วิทยากรก็ระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ตุลาการศาลปกครอง หัวหน้าส่วนราชการ ระดับปลัดกระทรวงและอธิบดี

ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้น ๆ ว่างั้นเถิด

แต่เรื่องที่จะหยิบยกขึ้นมาเล่าสู่กันฟัง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุก ๆ คน

เรื่องนี้เป็นการบรรยายของอดีตประธานวุฒิสภา ท่านมีชัย ฤชุพันธ์

หัวข้อในการบรรยายในวันนั้น ก็คือ “การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ”

ในที่นี้ จะไม่ถ่ายทอดการบรรยายทั้งหมดของท่าน

แต่จะกล่าวเฉพาะบางเรื่องที่น่าไปสู่เรื่องที่ต้องการจะกล่าวถึงเท่านั้น
 ท่านได้เริ่มต้นด้วยการเน้นให้เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติไม่ให้รัฐ
 สร้างอำนาจเกินขอบเขต และได้บัญญัติหลักคุ้มครองต่อประชาชนไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย
 ผู้ที่มีหน้าที่ในการคุ้มครองดูแลไม่ให้รัฐทำเกินเลยหลักคุ้มครองต่อประชาชน คือ ศาลรัฐ
 ธรรมนูญและศาลปกครอง

โดยมีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นเครื่องมือในการนำปัญหาเข้าสู่สถาบันทั้งสอง
 สำหรับผู้ที่ช่วยตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐก็คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา
 ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่หลายองค์กร

คือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิ
 มนุษยชน ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ป.ป.ช. และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมือง ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาคดีที่นักการเมืองถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่

กลไกในการตรวจสอบทั้งหมดมี 4 กลไก คือ

กลไกแรก คือการให้แจ้งทรัพย์สิน

กลไกที่สอง คืออำนาจของ ป.ป.ช. ในการตรวจสอบว่าการแจ้งทรัพย์สินนั้นถูกต้องหรือ
 มีอยู่จริงหรือไม่

กลไกที่สาม การให้ ป.ป.ช.วินิจฉัยว่ามีความผิดแล้วส่งให้วุฒิสภาลงมติ และถ้าพบเป็น
 การร้ายผิดปกติ ก็ส่งอัยการสูงสุดฟ้องเพื่อริบทรัพย์สิน และ

ประการสุดท้าย คือการดำเนินคดีอาญา

รายละเอียดของการบรรยายมีมากกว่านี้ แต่ที่สนใจและได้ขออนุญาตที่นำมาเขียนในที่นี้
 ก็คือ

กรณีฟ้องร้องของรัฐเอาเปรียบประชาชน

ขออนุญาตผสมผสานความเห็นของ “เทอร์โบ” กับสิ่งที่ท่านมีชัยฯ ได้บรรยายไว้ด้วย
 ท่านยกตัวอย่างกรณีการประปาหรือการไฟฟ้าเรียกเก็บค่าประกันมิเตอร์และประกันการ
 ใช้ไฟฟ้า

ซึ่งเงินประกันนี้ เป็นเงินจำนวนที่โขอยู่

แม้ว่าการประปาหรือการไฟฟ้าได้ชี้แจงว่า เงินประกันนี้ไม่ได้เอาไปไหน

เพราะเมื่อเลิกใช้น้ำประปา หรือเลิกใช้ไฟฟ้าเมื่อไร ก็จะคืนใช้ให้ทันที

แต่โอกาสที่จะเลิกใช้สิ่งเหล่านี้มันไม่มี เพราะแม้ว่าจะตายไป ลูกหลานที่ยังอาศัยอยู่บ้านนั้นต่อ ก็จะต้องใช้ต่อไป

ตายแล้วก็ยังไม่ได้คืนวุ้นนั้นเออะ

ท่านบรรยายต่อไปว่า เคยมีผู้ไปร้องเรียนเรื่องนี้ที่กระทรวงมหาดไทย

ผลการตรวจสอบปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบ

ถูกต้องตามระเบียบนั้นคงถูกต้อง แต่คำถามก็คือ ระเบียบนี้ยังมีความเป็นธรรมอยู่อีกหรือ

เพราะสมัยก่อนรัฐอาจไม่มีเงินเพียงพอที่จะลงทุนในการจัดทำหรือขยายประปาหรือไฟฟ้า เพื่อบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง

จึงจำเป็นต้องนำเงินเหล่านั้นมาใช้

แต่ในปัจจุบัน กิจการประปาและไฟฟ้าก็เจริญก้าวหน้า และร่ำรวยมหาศาลกันแล้ว

ค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้าก็ขึ้นราคาบ่อยครั้ง โดยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวกันล่วงหน้า

ดังนั้น ในเมื่อมีฐานะดีแล้ว ยังสมควรที่จะเอาไรต์เอาเปรียบชาวบ้านอีกหรือไม่

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ก็จะต้องเข้าไปตรวจสอบดู

แล้วก็เข้าไปเจรจาด้วยกับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ให้เลิกเก็บเงินเหล่านี้ซะ

วันนั้น ท่านมีชัยฯ ยกตัวอย่างแค่การประปาและการไฟฟ้า

“เทอร์โบ” ขอแถมอีกแห่งหนึ่งเออะ

ก็จะมีใครที่ไหน ก้องการ โทรศัพท์เจ้าเท่านั้นแหละครับ

นอกจากค่าติดตั้งและค่าเงินประกันซึ่งก็แพงแล้ว

ยังเก็บค่าธรรมเนียมการใช้โทรศัพท์เป็นรายเดือนอีกด้วย

ขอพูดถึงเฉพาะค่าติดตั้งก่อน

ที่จริงการติดตั้งโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยในปัจจุบันนี้ แตกต่างจากสมัยก่อนมาก

เพราะสมัยก่อน จะเดินสายโทรศัพท์ภายในบ้านให้ด้วย

แต่เดี๋ยวนี้เพียงแต่ลากสายจากสายเมนที่พาดไว้ตามเสาไฟฟ้าไปถึงแค่นอกบ้านของผู้ขอรับบริการ ซึ่งมีความยาวไม่กี่เมตร มีเป็นไม้วี 1 อัน และมีตัวต่อสายโทรศัพท์ให้อีก 1 อัน

แค่นี้ก็คิดราคาค่าติดตั้งถึง 3,000.00 บาท

ไม่คิดบ้างว่า นี่คือการลงทุน เพราะหากเขามีโทรศัพท์ที่ใช้แล้ว ก็เป็นน้ำซึมบ่อทราย และมีรายได้จากค่าใช้โทรศัพท์ที่ได้ทุกเดือน

เพราะคนทั่วไปให้ความสำคัญในการใช้โทรศัพท์ที่บ้านกันมาก แม้ว่าในปัจจุบันจะมีโทรศัพท์มือถือก็เถอะ

Internet ก็มีส่วนให้ประชาชนใช้โทรศัพท์กันมากขึ้น

ถ้าจะถามว่าไม่เก็บค่าติดตั้งได้ไหม คำตอบก็คือได้

ที่กล้ายืนยันว่าได้ ก็เพราะคู่แข่งขององค์กร โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

เอชซีโอให้ก็ได้แม้ว่าจะไม่ให้ค่าโฆษณา ก็บริษัทเทเลคอม เอเชีย จำกัด ที่ให้บริการโทรศัพท์ในกรุงเทพมหานครร่วมกับองค์กรโทรศัพท์ฯ นี้แหละ

ได้ลดแลกแจกแถมให้ผู้ขอติดตั้งหมายเลขโทรศัพท์ของบริษัท

ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ PCT เครื่องแฟกซ์ หรือลดย่างอื่น

ราคาค่าของแถมก็ประมาณ 3,000.00 บาท หรือบางครั้งก็มีราคามากกว่านี้

“เทอร์โบ” ว่าที่จริงเขาคงไม่อยากจะเก็บค่าติดตั้งหรอก

แต่ที่ต้องเก็บเป็นค่าติดตั้งและให้ของแถมแทนก็กลัวองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะโวย

เพราะการที่บริษัทเทเลคอม เอเชีย จำกัด ทั้งลดทั้งแถมอย่างนี้ รวมทั้งอาจให้บริการอย่างอื่นที่ดีกว่า

ทำให้บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ รวมทั้งประชาชนทั่วไป ยกเลิกการใช้หมายเลขโทรศัพท์ขององค์กรโทรศัพท์ฯ แล้วหันมาใช้ของบริษัทเทเลคอม เอเชีย จำกัด แทน

จนถึงมีข่าวว่าพนักงานโทรศัพท์ออกมาโวยให้เป็นอย่างว่าจะไม่ให้บริการของธนาคารแห่งหนึ่งซึ่งปัจจุบันไม่ใช้หมายเลขโทรศัพท์ขององค์กรโทรศัพท์ฯ

แต่หันมาใช้หมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทเทเลคอม เอเชีย จำกัด แทน

ซึ่งก็นับว่าเป็นเรื่องที่แปลกเอามาก ๆ

เพราะถ้าหากพนักงานขององค์กรโทรศัพท์ฯ ต้องการจะมีรายได้ที่มากขึ้น รวมทั้งได้โบนัสมากขึ้น

ก็ควรจะศึกษาหาสาเหตุว่าเหตุใด บริษัท ห้างร้าน หรือประชาชนเลิกใช้หมายเลขขององค์กรโทรศัพท์ฯ (ที่จริงไม่ต้องเสียเวลาศึกษาหรอก เอาข้อมูลของ “เทอร์โบ” ไปก็ได้)

แล้วรีบปรับปรุงการให้บริการให้ดีขึ้น

เขาก็กลับมาเลือกใช้เอง เพราะทุกคนอยากได้บริการที่ดีกว่าและถูกกว่า

นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ “เทอร์โบ” สนับสนุนให้มีการแข่งขันการให้บริการกันมากขึ้น ไม่ใช่ผูกขาดเช่นในปัจจุบัน

เพราะผู้ที่ได้กำไรและได้ประโยชน์มากที่สุด ก็คือประชาชนผู้ใช้บริการ

มาถึงกรณีที่สอง กรณีเงินค่าประกันที่เรียกเก็บพร้อมค่าติดตั้ง จำนวน 3,000.00 บาท

เงินนี้เรียกเก็บโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเก็บไว้เป็นค่าใช้โทรศัพท์ที่ซึ่งค้างชำระ

แต่ก็ขอถามว่า ขณะนี้ องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยกำหนดผู้ใช้โทรศัพท์ที่ค้างค่าใช้
ได้ไม่เกิน 3,000.00 บาท หรือไม่

คำตอบก็คือไม่ใช่ เพราะบางคนค้างชำระเป็นหมื่นเป็นแสนบาท

วิธีการที่องค์กรโทรศัพท์เรียกคืน ก็เห็นฟ้องร้องทุกที

แล้วองค์กรโทรศัพท์ฯ ก็ชนะคดีทุกที (กรณีที่ค้างจริง ๆ ไม่ใช่กรณีมั่ว)

นอกจากนั้น องค์กรโทรศัพท์ฯ ยังมีมาตรการอื่นอีก

เช่น ไม่ชำระค่าใช้โทรศัพท์เกิน 2 เดือน ก็ตัดสาย

จึงเห็นว่าไม่ควรที่จะเรียกเก็บเงินค่าประกัน 3,000.00 บาท สำหรับผู้ติดตั้งใหม่อีกต่อไป

สำหรับผู้ใช้เก่าก็คืนพร้อมดอกเบี้ยให้เขาด้วย แม้ว่าดอกเบี้ยจะน้อยก็เถอะ

อย่าเอาเปรียบประชาชนมากนัก

เห็นเว็บ ๆ ว่าในการบรรยายของท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ในวันนั้น มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐ
สภาท่านหนึ่งเข้าร่วมฟังด้วย

“เทอร์โบ” ก็ขออนุญาตเตือนความจำของท่าน

รวมทั้งเรียนท่านผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาท่านอื่น ที่ไม่ได้เข้าฟังการบรรยายในวัน
นั้น

ให้ช่วยดำเนินการในเรื่องนี้ให้ด้วย

และหวังว่าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาคงจะดำเนินการในเรื่องนี้สำเร็จ

“เทอร์โบ” จะรอรับฟังข่าวดีครับ
